

պետ հիւրերը, բնկերներ Մաղմանեան եւ Քո-
չար, առաջնորդելու Նաֆիլեանի աշխատանոցը,
ուր, մեզի ըրած ընդունելութեանը միջոցին,
երբ մեր հիւրերը փափաք յայտնեցին զինքը
տեսնել Հայաստանի մէջ որպէս զի Հայաստան
օգտուէր իր փորձառու արուեստագէտի կարո-
ղութենէն, պահ մը լռութենէ վերջ, Նաֆիլ-
եան, կարծես նախազգալով իր կեանքի մօտա-
լուտ վախճանը, «Ես այլեւս ծերացած եմ, ը-
սաւ, կը մաղթեմ որ դուք, երիտասարդ ճար-
տարապետներդ, յաջողէիք բնել այն ինչ որ
մենք չկրցինք բնել, չունենալով առիթն ու
բախտը լծուելու Հայաստանի վերաշինութեան

նուիրական գործին» :

Խորապէս կը ցաւինք որ, Նաֆիլեանի մա-
հով կը կորսնցնենք Հայ արուեստի վարպետնե-
րէն մին եւս : Բայց անոր գործը պիտի ապրի
մեզի հետ եւ մենէ վերջն ալ, տալով յաջորդ
սերունդներուն աշխատանքի եւ ստեղծագոր-
ծութեան զեղեցիկ օրինակ մը :

Կը վերջացնեմ խօսքս, բերելով իմ, ինչպէս
նաեւ Հայ Ազատ Արուեստագէտներու Միու-
թեան, խորին յարգանքը անոր անմահ յիշա-
տակին :

Բ. ՊՕՂՈՍԵԱՆ

ՇԵՐՈՒՆԻՆ

Ա՛լ անքեր ամէն գիշեր նստիլ ափին անդունդին,
կեանքին դէմ բոց՝ պահել միշտ գոց՝ պահել ցրտին սիրտըդ հին .
Զրկարեմալ աստղերէն ա՛լ փաղել գուլալ մէկ նաճանչ
Ու չըժըպտիլ աչքերուն բիլ ու չընդունիլ ո՛չ մէկ կանչ :

Ամէն վայրկեան սրտիդ վըրան ձիւնալերան էջքը բալ .
Զիւնին վըրան կը գգաս մահուան ոտնահետքը փայլ առ փայլ .
Ու չես կրնար հանդարտաբար խոյս տալ խաւար ինքզինքէդ,
Փոխել, քափել կամ քօքափել անօթն այդ փուտ ու անպէտ :

Օր մ'հակառակ մանուկ լացիդ քեզ նետեցին այս կեանքին՝
Ուտելէն վերջ խնձորն անուշ կը նետեն կուտը ինչպէս :
Արդ կը ստիպեն որ ծունկի գաս մըխա՛ս գղջումն ապրումին,
Զերդ մըխացող կըտորը բեկ սուգուող նախն բոցակէզ :

Խեղճ ծերունի որ կը շտապես սրբել մեղքերդ անըրշան
Որ ծանրացան մարդոց քերի օրէնքէն հին ու տրիսա,
Ազօթէ՛ դուն որ քեքեւնաս նոյն օրէնքին համաճայն,
Որ մահը գէթ գայ ժըպիտով ու դուն բողոքող մոռնաս :

ՍՈՐԻ ՏՐԱՄ